

et med 100 deleligt kronebeløb, udbetales kontant. Kvitteringer, som ikke inden den 1. juli 1966 er ombyttet med obligationer, kan af finansministeren indfries kontant. Indfrielsen sker til en kurs, der for hvert halvår fastsættes af finansministeren under hensyn til kursniveauet for de cirkulerende stabiliseringslånsobligationer.“

Lovforslaget begrundedes af *finansministeren* ved fremsættelsen således:

„Som det vil være det høje ting bekendt, opkrævedes stabiliseringslånet for skatteårene 1957-58 og 1958-59 som et led i de foranstaltninger, der gennemførtes i forsommeren 1957 for at forbedre valutastillingen.

For de indbetalte lånebeløb blev der udstedt foreløbige kvitteringer, som på et senere tidspunkt forudsattes ombyttet med statsobligationer. Som almindelig regel skulle denne ombytning i henhold til loven af 1957 ske efter 1. april 1962, men i ekstraordinære tilfælde er der udleveret obligationer siden 1. juli 1959, nemlig til lånepligtige, der er fyldt 70 år, samt i tilfælde, hvor den lånepligtige definitivt forlader landet, afgår ved døden, erklæres konkurs eller opnår en af skifteretten godkendt tvangsakkord uden for konkurs.

Hele ombytningen af de for stabiliseringslånet udstedte kvitteringer ventes at give anledning til udlevering af obligationer for ca. 450 mill. kr. til en kreds på godt 130 000 personer.

Heraf forventes obligationer for ca. 390 mill. kr. udleveret i tiden efter 1. april 1962. Blandt andet af tekniske grunde anser jeg det for meget ønskeligt, at der tilvejebringes mulighed for, at udleveringen kan fremskyndes. Lånet er et gruppelån, der amortiseres fra 1. juli 1963 ved årlig udtrækning af en af lånets 30 grupper. Kun den del af lånet, der ved udtrækningen er repræsenteret ved obligationer, deltager i udtrækningen, og såfremt der — som venteligt efter erfaringerne fra tidligere lån af denne art — ved de første udtrækninger ikke har fundet ombytning sted i fuldt omfang, vil der ske en utilsigtet ændring i den forudsatte amortisationsplan. Dette forhold vil kunne modvirkes ved åbning af ombytningsadgangen på et tidligere tidspunkt end forudsat i loven af 1957. Forslaget går da ud på, at der gives finansministeren bemyndigelse til at bestemme, hvornår ombytning kan finde sted, dog således at den senest skal ske fra 1. april 1962. En længere ombytningsperiode inden påbegyndelsen af amortisationen vil desuden indeholde en betydelig administrativ lettelse.

Efter at der ved lov nr. 323 af 8. december 1959 er åbnet adgang for 65-årige, der er indehavere af sparebeviser i henhold til lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, til at få deres sparebeviser indløst, finder jeg det rimeligt, at der på